

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLIII. ad annum DLXXVII.

Parisiis, 1644

XII. De Synodo Ephesina secunda, & Flauiani morte.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15324

1. Petr. 3.

Rom. 1.

tanus, amatori Christi imperatori nostro Theodosio salutem: Nihil ita conuenit sacerdoti Dei, & dogmatibus erudito diuinis, quam paratum esse ad satisfactionem omnipotentem rationem de spe quæ in nobis est, & gratia. *Non enim erubescio euangelium Dei. Virtus enim Dei est ad salutem omni credenti.* Quia ergo & nos misericordia regis omnium Christi Dei sacerdotium tale fortiti sumus, sapimus recte & inculpabiliter, semper scripturas diuinas sequentes, expositionē sanctorum patrum qui in Nicæa conuenerunt, & centum quinquaginta qui hic congregati sunt, & qui in Epheso sub sanctæ memoriæ Cyrillo, qui fuit Alexandrinorum episcopus: & prædicamus Dominum nostrum Iesum Christum, ante sæcula quidem ex Deo patre sine principio natum secundum diuinitatem, in nouissimis autem diebus eundem propter nos & propter nostram salutem ex Maria Virgine secundum humanitatem. Ex duabus utique naturis confitentes Christum post incarnationem ex sancta Virgine, & humanatum, in vna substantia & in vna persona, vnum Christum, vnum Filium, vnum Dominum confitemur. Et vnam quidem Dei Verbi naturam, incarnatam tamen & inhumanatam dicere non negamus, eo quod ex ambabus vnus atque idem sit Dominus noster Iesus Christus. Eos vero, qui aut duos filios, aut duas substantias, aut duas personas annuntiant, & non vnum eundemque Dominum nostrum Iesum Christum Filium Dei viui prædicant, anathematizamus, & alienos esse ab ecclesiis iudicamus. Et ante omnes Nestorium impium anathematizamus, & sapientes quæ eius sunt, & loquentes ea: & abscindantur huiusmodi a filiorum adoptione promissa recte credentibus. Et subscriptio: Domine Iesu Christe adiuua nos. Et iterum: Hæc scripsi manu mea ad satisfactionem vestræ potestatis, vt confundantur calumniam facientes nostræ simplici conuersationi.

De Synodo Ephesina secunda, & Flauiani morte.

CAPVT XII.

POSTQUAM ergo nihil probatum est notariis de falsitate gestorum, Eutyches petit Dioscorum Alexandrinum episcopum, vt quæreret quæ de illo acta sunt,

& causam examinaret. Agebat apud principem, vniuersalem fieri Synodum, vt probaretur iudicium Flauiani. Scripsit ergo Dioscorus Theodosio imperatori, quia aliam fieri Synodum generalem oportet; & vt fieret, persuasit Eutyches. Annuit imperator. Et dirigens sacram Dioscoro in Alexandriam, præcepit, vt cum decem metropolitanis episcopis, quos voluisset, ipse eligeret, & veniret Ephesum; & congregato vniuersali Concilio, Eutychetis causam discuteret: iubens Barsumam archimandritam interesse Concilio, & vices agere omnium monachorum orientales episcopos accusantium. Theodoritum vero Cyri episcopum adesse Concilio interdixit, & in sua ciuitate permanere eum iussit. Iam enim Ibam Edessenum episcopum, ne Synodo adesset, per filium suum, quem superius dixi, Chrysaphium, in multas mansiones Eutyches relegarat exilio. Et fit Ephesi generale Concilium, ad quod conuenerunt Flauianus quidem & Eutyches, tamquam iudicandi, Iuuenalis & Thalassius & omnes illi metropolitani episcopi cum suis Conciliis, & iudices Constantinopolitani Concilii, qui Eutychen iudicauerant. Dioscorus vero secum habebat fortissimos milites reipublicæ cum monachis Barsumæ. Et sedentibus in basilica Dei genitricis Mariæ illis episcopis, ecclesiæ Romanæ diaconi vices papæ Leonis, assidere non passi sunt, eo quod non fuerit data præfessio sanctæ fidei eorum. Insuper etiam, quod non lecta fuerat ad Flavianum epistola in Eutychetis damnatione a papa Leone scripta, & occultata fuerat epistola eius per supra memoratos legatos ad ipsam Synodum directæ. Et est eius principium: Religiosa clementissimi principis fides. Cumque Flavianus iudicaretur a Synodo propter Eutychetis damnationem, Dioscorus libellum, quem Eutyches manu sua portabat, iussit suscipi & recitari. Et cum recitaretur, surgens Dioscorus, & stans in suppedaneo sedis suæ, dicebat Concilio: Optima Eutychetis fides concordat fidei trecentorum decem & octo sanctorum patrum, & recte credit Eutyches, fratres. Tunc Synodus iussione Dioscori Ibam Edessenum damnauit vt absentem, multis nescientibus episcopis quid de illo actum fuisset. Et tertio vocatum, tamquam contemptorem & non occurrentem

Act. 1. Calc.
Concil.

De hoc act.
10. Calc.
Concilii.

Epist. 14.
Leonis.

Et habetur
in prol.
Conc. Cal-
ched.

ad sanctum Concilium, damnauit absentem. Clamabatur autem, quoniam testimonium contra eum perhibebatur ab aduersariis, tamquam dixisset: Non inuideo Christo factio Deo, quoniam si volo, & ego fio. Et quasi dixisset, Hodie Christus factus est Deus, & alia huiusmodi, & propter epistolam ad Marim ab Iba directam. Iterum Synodus auctore Dioscoro Theodoritum episcopum Cyri damnauit absentem, & nec egressum de sua ciuitate, propter illa quæ scripsit contra duodecim anathemata Cyrilli, & propter epistolam missam ab eo clericis & monachis & laicis contra primam Ephesi Synodum ante ecclesiæ pacem. Ad hæc damnauit quoque memorata Synodus Eusebium episcopum Dorylæi, eo quod dixerit duarum naturarum perfectarum Christum. Et cum eo damnauit similiter Flauianum Constantinopolitanum episcopum, quasi male damnantem Eutychem, & quia dixerit, in duabus naturis cognosci Christum. Quare surgentes quidam venerabiles episcopi, tenuerunt genua Dioscori, & rogabant, ne Flauianus innocens damnaretur: qui nec diu petere potuerunt metu militum & monachorum stantium cum gladiis & fustibus.

De hoc act.
14. Concil.
Calch.

De hoc circa
finem
act. 1.
Calch.
Conc.

Deposuit quoque & Saunianum episcopum * Perrhen-^{* Part-}
sium. Post omnes autem & Domnum Antiochenum remanentem ab orthodoxorum depositione, quia particeps factus Dioscori in depositione orthodoxorum & Eutychetis absolute. Depositus est autem dolo Dioscori sic. Postquam consensit in omnibus Dioscoro, datis in medio eius epistolis, quas ad ipsum Dioscorum Antiochenus Domnus contra duodecim Cyrilli capitula scripserat, eo quod essent obscura, damnauit ægrotum & absentem illa die. Hæc ergo Synodo decernente, & restituyente Eutychi presbyterii dignitatem & ministerii præfulatum, Flauianus quidem & Eusebius custodiae mancipantur. Porro locum obtinentes papæ Leonis omnibus quæ sunt gesta, contradixerant: Flauianus autem, contra se prolata sententia, per eius legatos sedem apostolicam appellauit libello. Et hunc terminum illa Synodus habuit. His ergo omnibus malis a Dioscoro perpetratis, casus Flauianus, & multis iniuriis affectus, dolore plagarum migravit ad Dominum. Ordinatusque est pro eo Anatolius
diaco-

diaconus, qui fuit Constantinopoli apocrifarius Dioscorigi; & pro Domno Antiocheno ordinatus est Maximus, & pro Iba Nonnus, & pro Sauiniano Athanasius, pro Theodorito autem & Eusebio nullus ordinatus est. Soluto ergo illo Concilio, & ad suas sedes reuersis episcopis, scissio facta est inter eos, qualis antea nunquam contigerat. Ægyptii, Thraces & Palæstini episcopi Dioscorum sequebantur: orientales, Pontici & Asiani, sanctæ memoriæ Flavianum.

Quod schisma permanfit vsque ad obitum Theodosii principis. Sed quærenti plenius scire latrocinia Dioscorigi in ipsa Synodo pertractata, prima actio Synodi Calchedonenfis, in qua nec nominandi Ephesini secundi Concilii recitata sunt acta & gestis inserta, legenti omnia plenissime innotescit. Nam nos ista nuper Alexandriæ de Græco in Latinum translata suscepimus. Porro legati sedis apostolicæ ab ipso Concilio fugientes, retulerunt papæ Leoni iniquitates Dioscorigi, quomodo Dioscorus vi magis quam iustitia in illa egerit Synodo.

In cuius gesta timore episcopi subscripserunt in Eutychetis absolutionem, & orthodoxorum episcoporum depositionem, hæresim non recipientium; & quomodo omnibus gestis eius contradixerunt. * Quo secutus Theodoritus episcopus papæ suggestit, quanta mala pertulerit ex insidiis Dioscorigi, rogans vt celerius tali causæ subueniretur per alium conuentum episcoporum, ne hæretica Eutychetis dogmata permanerent a Dioscoro confirmata. Sed fortissimus Leo audiens legatorum suorum suggestionem, & Theodoriti querelas suscipiens, literis suis Theodosium imperatorem & Pulcheriam Augustam petit, vt fieret intra Italiam generale Concilium, & aboleretur error fidei per violentiam Dioscorigi factus. Valentinianum autem imperatorem & Eudoxiam vxorem eius, ad memoriam beati Petri, cum multis episcoporum genibus prouolutus, Romanus pontifex deprecatus est, vt imperatorem Theodosium hortarentur aliam fieri Synodum, ad retractandum illa quæ a Dioscoro male acta atque perpetrata fuerant in damnatione Flauiani episcopi, & orthodoxorum depositione. Eis scribentibus & penitentibus rescripsit Theodosius imperator, Flavianum

Concil. Tom. 12.

Nnn

læsibilis nouitatis reum , dignum mortis debitum suscepisse ; & ideo omnis pax & concordia in ecclesia regnaret , principe contentionis sacro iudicio humanis rebus ablato. Illos vero qui depositi fuerant , indignos sacerdotio fuisse : & qui digni iudicati sunt , a Synodo esse susceptos. Hæc de Flauiano Theodosius Arcadii principis filius , nepos imperatoris Theodosii maioris , cuius temporibus omnia hæc scandala contigisse noscuntur.

De Synodo Calchedonensi , & de damnatione Dioscori.

C A P V T XIII.

SED eo defuncto , cum Marcianus imperii culmen fuisset adeptus , pro illa papæ & principum Romanorum petitione vniuersale Concilium in Nicæa congregari iussit : vbi occurrentibus sexcentis triginta episcopis , & eis sedentibus , legati papæ Leonis Marcianum petierunt , vt sui præsentiam præstaret Concilio : alioquin ipso absente , ipsi ad Concilium non occurrerent. Et ita iussit imperator Synodum transferri Calchedonam , vt de proximo ad Concilium veniens , eorum impleret petitionem. Formidabant autem aliqui episcoporum , ne ab Eutychnis tumultus a Constantinopoli de vicino nasceretur. Sed imperatore promittente , nullum audere tale aliquid pertentare , apud Calchedonam Synodus sedit. Igitur perspectis iis , quæ in secunda Synodo Ephesina gesta sunt coram sacro senatu , & Constantino & Beroniciano a secretis , & omni vniuersali Concilio , cum Paschasino & Lucentio episcopis , & Bonifacio presbytero , locum tenentibus Leonis papæ Romani , & Anatolio Constantinopolitano , præsentem Dioscoro & omnibus metropolitanis episcopis , vt quæreretur depositio & mors Flauiani , & depositio orthodoxorum episcoporum , qui pro fide depositi sunt.

Et prima quidem sessione , recitante Beroniciano gesta nefandi Concilii Ephesini secundi , in quibus continebantur de Eutyche Constantinopoli acta , lecta sunt etiam & gesta Synodi Ephesinæ primæ , in qua Nestorius a Cyrillo damnatus est , & gestis inserta : & omnibus rite discussis , clamantibus episcopis : Anathema Nestorio , anathema Eutychi , anathema qui diuidit , anathema qui